

Վահան Տերյան

Խոսքերդ վճիտ են ու խորունկ

Խոսքերդ վճիտ են ու խորունկ,
Այնպես պա՛րզ, այնպես պա՛րզ ես ժպտամ.
Եվ ահա տրտունջ ու մտորմունք
Հանգչում են մրկված իմ սրտում...
Ընդունում ես աշխարհը բոլոր,
Օրհնում ես, օրհներգում ու սիրում,
Եվ խոհերըս, խոհերըս մոլոր
Մոռացված են մեռած օրերում:

Ու թվում է, թվում, որ դու չես
Արևող ժպիտով ակնարկում,
Որ ուրիշ լուսով են դյուրված ես,
Որ քեզ չեն, ուրիշին են երգում...